No. 001/2020/PL Dated: 22.02.2020

തപസ്സുകാലം - 2020

ദൈവത്തിനു സ്തുതി!
ദൈവജനത്തിനു സമാധാനം!

വന്ദ്യ വൈദികരേ, പ്രിയമക്കളേ,

1. കത്തോലിക്കാ കുടുംബത്തിൽ ജനിക്കുകയും കത്തോലിക്കനായി വളരുകയും ചെയ്ത ഒരു സഹോദരൻ ജീവിതത്തിലെ ഒരു ഘട്ടത്തിൽ കത്തോലിക്കാ വിശ്വാസം ഉപേക്ഷിച്ചുപോയി. അദ്ദേഹം മറ്റൊരു ക്രിസ്തീയ വിഭാഗത്തിലെ അംഗമാവുകയും കാലക്രമേണ തന്റേതായ പുതിയൊരു സഭയ്ക്ക് രൂപം കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ആകർഷണീയമായ പ്രസംഗങ്ങളിലൂടെയും ആധുനിക മാധ്യമങ്ങളിലൂടെയും അനേകായിരം കത്തോലിക്കരെ കത്തോലിക്കാ വിശ്വാസത്തിൽനിന്നും അകറ്റാൻ അദ്ദേഹത്തിനു സാധിച്ചു. ദൈവാനുഗ്രഹത്താൽ സത്യസഭയെക്കുറിച്ചുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാർത്ഥമായ പഠനങ്ങളും ഗവേഷണങ്ങളും അദ്ദേഹത്തെയും ധാരാളം അനുയായികളെയും കത്തോലിക്കാ സഭയിലേയ്ക്കുതന്നെ തിരികെ കൊണ്ടുവന്നു.

തിരിച്ചുവന്ന ശേഷം ആ സഹോദരനും അനുയായികളും വേദനയോടെ അവരുടെ ചില അനുഭവങ്ങൾ പങ്കുവയ്ക്കുകയുണ്ടായി. വിശ്വാസത്തിന്റെ വിലയേറിയ നിധികൾ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്നുവെന്ന് കത്തോലിക്കാസഭ അവകാശപ്പെടുന്നുവെങ്കിലും ഫലപ്രദമായ രീതിയിൽ അവ വിശ്വാസികളുമായി പങ്കുവയ്ക്കാൻ വേണ്ട സംവിധാനങ്ങൾ കുറവാണ്. കത്തോലിക്കാ സഭയിലെ യാന്ത്രികമായ കൂദാശ സ്വീകരണങ്ങളും ഭക്താഭ്യാസങ്ങളും വ്യക്തിപരമായി യേശുവിനെ കണ്ടെത്താനും ദൈവാനുഗ്രഹത്തിൽ വളരുവാനും അവരെ സഹായിച്ചിരുന്നില്ല. ചോദ്യങ്ങൾക്കും സംശയങ്ങൾക്കും ഉത്തരം കണ്ടെത്താനാവാതെ അവർ സഭ ഉപേക്ഷിച്ചുപോയപ്പോൾ സ്നേഹത്തോടെ അവരെ അനുധാവനം ചെയ്ത് സഹായിക്കുന്നതിനുപകരം അവരെ ശല്യമായി കരുതി ധാരാളം കത്തോലിക്കർ അവരെ അപലപിക്കുകയും അവരുടെ പിരിഞ്ഞുപോകൽ ആശ്വാസമായി കരുതുകയും ചെയ്തിരുന്നു. വിശ്വാസവളർച്ചയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം കത്തോലിക്കാസഭയിൽ കാണുന്ന യാന്ത്രികമായ സംവിധാനങ്ങളെ അപലപിക്കുകയും മറ്റ് സഭാശുശ്രൂഷകരിലും സംഭാംഗങ്ങളിലും കാണുന്ന തീക്ഷ്ണതയുടെ ഒരംശമെങ്കിലും കത്തോലിക്കർക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലോ എന്ന് ചോദിക്കുന്നവരും ധാരാളമുണ്ട്.

2. മേല്പ്പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളിൽ കുറെയൊക്കെ അതിശയോക്തി ഉണ്ടായിരിക്കാം. എങ്കിലും ആത്മാർത്ഥതയോടും എളിമയോടുംകൂടി നാം ആത്മപരിശോധന ചെയ്തുനോക്കേണ്ട വസ്തുതകളാണിവ. തപസ്സുകാലം ആരംഭിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ആത്മവിശുദ്ധീകരണത്തിന്റെ

ദിവസങ്ങളാണ് നമ്മുടെ മുന്നിലുള്ളത്. വിശ്വാസവളർച്ചയും വിശുദ്ധീകരണവും സംബന്ധിച്ച നൂറു നൂറു കാര്യങ്ങൾക്ക് പരിഹാരം കണ്ടെത്താനുണ്ട്. ഈ തപസ്സുകാലത്ത് സുപ്രധാനമായ ഏതെങ്കിലും ചില കാര്യങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധകേന്ദ്രീകരിച്ച് കത്തോലിക്കാ വിശ്വാസത്തിന് തിളക്കംകൂട്ടാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവരാണ് നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തരും.

ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ഫ്രാൻസിസ് പാപ്പയുടെ ഇക്കൊല്ലത്തെ തപസ്സുകാല സന്ദേശം നിങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയാണ്. ഈ സന്ദേശത്തിൽ പൗലോസ് അപ്പസ്തോലൻ കോറിന്തോസ്സുകാർക്കെഴുതിയ രണ്ടാം ലേഖനത്തിലെ അഞ്ചാം അദ്ധ്യായം ഇരുപതാം വാക്യത്തെക്കുറിച്ച് ആഴമായി ചിന്തിക്കുവാനും അതിനനുസൃതമായ രീതിയിൽ ജീവിതത്തെ ക്രമീകരിക്കുവാനും പാപ്പാ നമ്മെ ക്ഷണിക്കുകയാണ്: അപ്പസ്തോലന്റെ വാക്കുകൾ ഇവയാണ്:

''ഞങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്ഥാനപതികളാണ്.
ഞങ്ങൾവഴി ദൈവം നിങ്ങളോട് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു
നിങ്ങൾ ദൈവത്തോട് രമ്യതപ്പെടുവിൻ
ഇതാണ് ക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൽ
ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോട് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നത്''

പൗലോസ് അപ്പസ്തോലനെപ്പോലെ യേശുവിന്റെ സ്ഥാനപതികളായ സഭാശുശ്രൂഷകർവഴി ദൈവം വീണ്ടും വീണ്ടും നമ്മോട് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്ന സുപ്രധാനമായ കാര്യമിതാണ്: ''നിങ്ങൾ ദൈവത്തോട് രമ്യതപ്പെടുവിൻ''.

3. മനുഷ്യന് ദൈവവുമായുണ്ടായിരുന്ന രമ്യത നഷ്ടമായതും അവൻ ദൈവത്തിൽനിന്ന് അകന്നുപോവുകയും ചെയ്ത സാഹചര്യങ്ങൾ നമുക്കറിയാം. ദൈവത്തിന്റെ ഛായയിലും സാദൃശ്യത്തിലും സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട മനുഷ്യൻ സർവ്വ സൗഭാഗ്യങ്ങളോടുംകൂടി ദൈവത്തോടൊപ്പം പറുദീസായിൽ വസിക്കുകയായിരുന്നു. ശിശുസഹജമായ നിഷ്ക്കളങ്കതയോടെ പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങളനുസരിച്ച് ദൈവവുമായുള്ള സ്നേഹബന്ധത്തിൽ കഴിയുകയായിരുന്നു.

സാത്താൻ ഒരുവലിയ നുണപറഞ്ഞു. കാരണം അവൻ നുണയനും നുണയുടെ പിതാവുമാണല്ലോ (യോഹ. 8:44). ദൈവവുമായുള്ള മനുഷ്യന്റെ സ്നേഹബന്ധത്തെ ബന്ധനമായി അവൻ വ്യാഖ്യാനിച്ചു. ഈ ബന്ധനത്തിൽനിന്നും വിമുക്തനായി ദൈവത്തെ ധിക്കരിച്ച് തന്നിഷ്ടംപോലെ ജീവിക്കുകയാണെങ്കിൽ ദൈവത്തെപ്പോലെയാകാമെന്ന് സാത്താൻ ഉപദേശിച്ചു. സാത്താന്റെ ഈ നുണ വിശ്വസിക്കുന്നതാണ് അന്നും ഇന്നും മനുഷ്യനെ ദൈവത്തിൽനിന്നുമകറ്റുന്നതിനും ദൈവവുമായുള്ള രമ്യത നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നതിനും കാരണം. എങ്കിലും സ്നേഹംതന്നെയായ ദൈവത്തിന് മനുഷ്യനെ കൈവിടാൻ സാധിക്കുകയില്ലല്ലോ. ദൈവംതന്നെ ഇതിന് മുൻകൈയെടുക്കുന്നു. വേണമെങ്കിൽ ദൈവത്തിന് ഒരൊറ്റവാക്കുകൊണ്ട് മനുഷ്യനെ തന്റെ വരുതിയിൽ കൊണ്ടുവരാമായിരുന്നു. എന്നാൽ, അത് സ്നേഹത്തിനുള്ള പ്രതിസ്നേഹമാവില്ലല്ലോ. ദൈവസ്നേഹം ആഴമായി അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞ് മനുഷ്യൻ സ്വതന്ത്രമായി ദൈവത്തിങ്കലേക്ക് തിരിച്ചുവരണം. ദൈവസ്നേഹം മനുഷ്യൻ ആഴമായി അനുഭവിച്ചറിയുവാനാണ് പിതാവ് തന്റെ ഏകപുത്രനെ ലോകത്തിലേക്ക് അയച്ചതും കുരിശു മരണത്തോളം തന്നെത്തന്നെ താഴ്ത്തി അനുസരണയുള്ളവനാകാൻ അനുവദിച്ചതും.

മനുഷ്യനെ നശിപ്പിക്കുവാൻ സാത്താൻ വലിയ ഒരു നുണ പറഞ്ഞെങ്കിൽ മനുഷ്യനെ രക്ഷിക്കാൻ യേശു വലിയൊരു സത്യവും പറഞ്ഞു: ''വഴിയും സത്യവും ജീവനും ഞാനാണ്. എന്നിലൂടെയല്ലാതെ ആരും പിതാവിന്റെ അടുക്കലേക്ക് വരുന്നില്ല'' (യോഹ. 14:5). ''എന്നെക്കൂടാതെ നിങ്ങൾക്ക് ഒന്നും ചെയ്യാൻ കഴിയുകയില്ല'' (യോഹ. 15:5). നിർഭാഗ്യവശാൽ ഇന്നും ധാരാളം മനുഷ്യർ യേശുപറഞ്ഞ വലിയ സത്യത്തെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ട് സാത്താൻ പറഞ്ഞ വലിയനുണയിൽ വിശ്വസിക്കുന്നു: ''അവൻ സ്വജനത്തിന്റെ അടുത്തേക്കുവന്നു. എന്നാൽ അവർ അവനെ സ്വീകരിച്ചില്ല. തന്നെ സമീപിച്ചവർക്കെല്ലാം തന്റെ നാമത്തിൽ വിശ്വസിച്ചവർക്കെല്ലാം ദൈവമക്കാളാകാൻ അവൻ കഴിവു നല്കി'' (യോഹ. 1:11-12). ഈ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് പൗലോസ് അപ്പസ്തോലനെ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് തന്റെ തപസ്സുകാല സന്ദശത്തിലൂടെ പാപ്പാ നമ്മെ ഇപ്രകാരം ആഹ്വാനംചെയ്യുന്നത്: ''നിങ്ങൾ ദൈവത്തോട് രമ്യതപ്പെടുവിൻ''; അങ്ങനെ ഈ തപസ്സുകാലാനുഷ്ഠാനങ്ങളിലൂടെ ദൈവമക്കളായി രൂപാന്തരപ്പെടുവിൻ.

4. ഈ തപസ്സുകാലത്ത് ദൈവവുമായി രമ്യതപ്പെടുവാനായി തിരുവചനങ്ങളും തിരുസ്സഭയും നമുക്ക് നിർദ്ദേശിച്ചുതരുന്നത് പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ടുനിൽക്കുന്ന മൂന്നു ഭക്താഭ്യാസങ്ങളാണ്: പ്രാർഥന, ദാനധർമ്മം, ഉപവാസം.

പ്രാർഥനയെ ദൈവവുമായുള്ള സ്നേഹസംഭാഷണമായി വിശേഷിപ്പിക്കാറുണ്ട്. മനഃപാഠമാക്കിയ ചില യാചനകൾ യാന്ത്രികമായി ഉരുവിടുന്നതല്ല പ്രാർഥന. നമ്മുടെ ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങൾ നിർബന്ധപൂർവ്വം ദൈവത്തിൽനിന്ന് നേടിയെടുക്കുവാനുള്ള ഒരു ഉപാധിയുമല്ല പ്രാർഥന. ദൈവത്തെ കണ്ടെത്തുകയും അവിടുത്തെ സാന്നിധ്യത്തിന്റെ മാധുര്യവും അനുഭവിച്ചറിയുന്നതുമാണ് പ്രാർഥന. ഈ സാന്നിധ്യത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വവും നമ്മുടെ നിസ്സാരതയും മനസ്സിലാക്കി ദൈവികചൈതന്യംകൊണ്ടു നിറയുവാനും ദൈവവുമായി രമ്യതപ്പെടുവാനും നമ്മെത്തന്നെ വിട്ടുകൊടുക്കുന്നതാണ് പ്രാർഥന. ഒരു കാമുകനെപ്പോലെ ദൈവം നമ്മെ വശീകരിച്ചു സ്വന്തമാക്കിത്തീർക്കുന്നതാണ് പ്രാർഥന. ഹോസിയാ പ്രവാചകനിലൂടെ ദൈവം പറയുന്നതിതാണ്: ''അവളെ ഞാൻ വശീകരിച്ച് വിജനപ്രദേശത്ത് കൊണ്ടുവരും. അവളോടു ഞാൻ ഹൃദ്യമായി സംസാരിക്കും'' (ഹോസി. 2:14) ഇതാണ് പ്രാർഥന.

ഇങ്ങനെ പ്രാർഥനയിലൂടെ ദൈവവുമായി രമ്യതപ്പെടണമെങ്കിൽ ഒരു വ്യവസ്ഥയുണ്ട്. അയൽക്കാരുമായി രമ്യതപ്പെടാതെ ദൈവവുമായി രമ്യതപ്പെടാനാവില്ല. യോഹന്നാന്റെ ലേഖനത്തിൽ നാം ഇപ്രകാരം വായിക്കുന്നു: ''ഞാൻ ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നുവെന്ന് ആരെങ്കിലും പറയുകയും സ്വന്തം സഹോദരനെ ദ്വേഷിക്കുകയും ചെയ്താൽ അവൻ കള്ളം പറയുന്നു. കാണപ്പെടുന്ന സഹോദരനെ സ്നേഹിക്കാത്തവന് കാണപ്പെടാത്ത ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല'' (1 യോഹ. 4:20). സുവിശേഷത്തിൽ യേശു പഠിപ്പിക്കുന്നതും ഇതുതന്നെയാണ്: ''നീ ബലിപീഠത്തിൽ കാഴ്ചയർപ്പിക്കുമ്പോൾ നിന്റെ സഹോദരന് നിന്നോട് എന്തെങ്കിലും വിരോധം ഉണ്ടെന്ന് അവിടെവച്ച് ഓർത്താൽ, കാഴ്ചവസ്തു അവിടെ ബലിപീഠത്തിൻമുമ്പിൽ വച്ചിട്ട് പോയി സഹോദരനോട് രമ്യതപ്പെടുക, പിന്നെ വന്ന് കാഴ്ചയർപ്പിക്കുക'' (മത്താ. 5:23-24). ദാനധർമ്മത്തിലൂടെയാണ്, അതായത് ഉള്ളവും ഉള്ളതും പങ്കുവയ്ക്കാനുള്ള മനോഭാവത്തിലൂടെയാണ് നാം അയൽക്കാരുമായി രമ്യതപ്പെടുന്നത്. ഈ ഒരു മനോഭാവംകൂടാതെ ദൈവവുമായി രമ്യതപ്പെടാനാവില്ല.

ഇങ്ങനെ പ്രാർഥനയിലൂടെ ദൈവവുമായിട്ടും ദാനധർമ്മത്തിലൂടെ അയൽക്കാരുമായിട്ടും രമ്യതപ്പെടാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവരാണ് നാം. പലപ്പോഴും നമുക്കിത് സാധിക്കാത്തതിനു കാരണം നമ്മൾതന്നെയാണ്. ഒരുവൻ തന്നോടുതന്നെ രമ്യതപ്പെടാതെ ദൈവത്തോടും സഹോദരങ്ങളോടും രമ്യതപ്പെടാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ഉള്ളിന്റെയുള്ളിൽ

നന്മയും തിന്മയും തമ്മിലുള്ള നിരന്തരമായ സംഘർഷങ്ങളിലൂടെ കടന്നുപോകുന്നവരാണ് നാം. സുവിശേഷത്തിൽ യേശു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നതു പോലെ ''ദുശ്ചിന്തകൾ, കൊലപാതകം, പരസംഗം, വ്യഭിചാരം, മോഷണം, കള്ളസാക്ഷ്യം, പരദൂഷണം എന്നിവയെല്ലാം ഹൃദയത്തിൽനിന്നാണ് പുറപ്പെടുന്നത്. ഇവയാണ് ഒരുവനെ അശുദ്ധനാക്കുന്നത്'' (മത്താ. 15:19). തിന്മയോടുള്ള ഇത്തരം ആസക്തികളെ നിയന്ത്രിച്ച് നമ്മോടുതന്നെ രമ്യതപ്പെടുന്നതാണ് യഥാർഥ ഉപവാസം. ഇതിന് എത്രവലിയ ത്യാഗവും സഹിക്കുവാൻ നാം തയ്യാറാകണം. ആലങ്കാരിക ഭാഷയിൽ യേശു നമ്മെ ഉപദേശിക്കുന്നതിതാണ്: ''വലതുകണ്ണ് നിനക്ക് പാപഹേതുവാകുന്നെങ്കിൽ അത് ചൂഴ്ന്നെടുത്ത് എറിഞ്ഞുകളയുക..... വലതുകരം നിനക്ക് പാപഹേതുവാകുന്നെങ്കിൽ അതുവെട്ടി ദൂരെയെറിയുക. ശരീരമാകെ നരകത്തിൽ പതിക്കുന്നതിനെക്കാൾ നല്ലത് അവയവങ്ങളിലൊന്ന് നഷ്ടപ്പെടുന്നതാണ്.'' (മത്താ. 5:29-30). ഈ തപസ്സുകാലത്ത് ഉപവാസത്തിന്റെയും ദാനധർമ്മത്തിന്റെയും പ്രാർഥനയുടെയും അർത്ഥം ശരിക്കും മനസ്സിലാക്കി ആദ്യം നമ്മോടുതന്നെയും പിന്നെ അയൽക്കാരോടും അതുവഴി ദൈവത്തോടും രമ്യതപ്പെടുവാനാണ് തിരുസ്സഭ നമ്മെ ആഹ്വാനംചെയ്യുന്നത്.

കത്തോലിക്കാ വിശ്വാസമുൾക്കൊള്ളുന്ന അമൂല്യനിധികൾ തിരിച്ചറിയാനും ആകർഷണീയമായ രീതിയിൽ അത് എല്ലാവരുടെയും മുമ്പിൽ അവതരിപ്പിക്കാനും അനുഭവിക്കുവാനുമുതകുന്ന പല മാർഗ്ഗങ്ങളും ഇനിയും ആവിഷ്ക്കരിച്ച് നടപ്പിലാക്കാനുണ്ട്. അതേസമയം തന്നെ പരമ്പരാഗതമായി വിശ്വാസത്തിൽ നിലനിൽക്കാനും വളരാനും നമ്മെ സഹായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സംവിധാനങ്ങളും ഭക്താഭ്യാസങ്ങളും ഒന്നുകൂടി ഈ തപസ്സുകാലത്ത് സജീവമാക്കണമെന്നും പ്രയോജനപ്പെടുത്തണമെന്നും ഞാൻ നിങ്ങളോട് അഭ്യർഥിക്കുന്നു.

- ദൈവവചനമാണല്ലോ ''പാദങ്ങൾക്ക് വിളക്കും പാതയിൽ പ്രകാശവും''. വചനത്തിന് നാം നല്കുന്ന മറുപടിയിലൂടെയാണ് ദൈവവുമായി നാം ബന്ധപ്പെടുന്നത്. അതുകൊണ്ട് വചനപാരായണത്തിന് വ്യക്തിപരമായും കുടുംബമായും ഒരു നിശ്ചിതസമയം മാറ്റിവയ്ക്കുകയും ബി.സി.സി.യിലും ദൈവാലയത്തിലും വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടുന്ന വചനം മനസ്സിലാക്കി ദൈവാനുഭവം ആഴമാക്കുകയും ചെയ്യണം.

- ഞായറാഴ്ചകളിൽമാത്രമല്ല, ഇടദിവസങ്ങളിലും ദിവ്യബലിയിൽ സംബന്ധിച്ചിട്ട് ഭക്തിപൂർവ്വം ദിവ്യകാരുണ്യമുൾക്കൊള്ളുന്നത് ദൈവവുമായി രമ്യതപ്പെടാനുള്ള ഏറ്റവും ഫലപ്രദമായ മാർഗ്ഗമാണ്.

- കുമ്പസാരം പാപമോചനം മാത്രമല്ല, പാപാസക്തികളെ തിരിച്ചറിയാനും അതിജീവിക്കുവാനും നമുക്ക് പ്രകാശവും ശക്തിയും നല്കുന്ന ഒരു കൂദാശയാണെന്നോർക്കണം.

- കുരിശിന്റെ വഴി, ജപമാല തുടങ്ങിയ ഭക്താഭ്യാസങ്ങൾ ദൈവത്തിനു നമ്മോടുള്ള സ്നേഹത്തിന്റെ ആഴം മനസ്സിലാക്കുവാനും നിറഞ്ഞ സ്നേഹത്തോടെ ദൈവതിരുമനസ്സിന് നമ്മെത്തന്നെ സമർപ്പിക്കുവാനും നമ്മെ പ്രാപ്തരാക്കും.

ചാരബുധനാഴ്ചയും ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ചയും മാത്രമല്ല, വെള്ളിയാഴ്ചകളിൽ ഉപവസിക്കുകയും തപസ്സുകാലം മുഴുവനും സസ്യാഹാരം ഭക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ധാരാളം വ്യക്തികളുടെയും സഭാസമൂഹങ്ങളുടെയും മാതൃക തികച്ചും അനുകരണീയമാണ്.

സാധ്യമായതൊക്കെ ഇല്ലായ്മയിൽനിന്നുപോലും പങ്കുവയ്ക്കുന്ന ജീവകാരുണ്യ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ദൈവവുമായി രമ്യതപ്പെടുവാനുള്ള നമ്മുടെ പരിശ്രമങ്ങളെ ഒന്നുകൂടി സുഗമമാക്കും.

സഭാശുശ്രൂഷകരുടെ ഉദാസീനതകാരണമാണ് ക്രിസ്തീയ സമൂഹങ്ങളിൽ വിശ്വാസചൈതന്യം ഒന്നിനൊന്നു മന്ദീഭവിച്ചുപോകുന്നതെന്ന ആക്ഷേപം പരക്കെയുണ്ട്.

മഹാനായ ഗ്രിഗറി മാർപാപ്പയെപ്പോലുള്ള വിശുദ്ധർപോലും എളിമയോടുകൂടി അംഗീകരിക്കുന്ന ഒരു വസ്തുതയാണിത്. സഭാശുശ്രൂഷകരുടെ ഇടയിലും എല്ലാക്കാലത്തും നല്ലവിത്തുകളോടൊപ്പം കളകളും വളരുവാൻ ദൈവം അനുവദിക്കുന്നു. എങ്കിലും യേശുവിന്റെ രക്ഷാകരപ്രവൃത്തികളോടൊപ്പം നിരവധിയായ സഭാശുശ്രൂഷകരുടെ വിശ്വാസവും വിശുദ്ധിയും ത്യാഗങ്ങളും മാതൃകയുംതന്നെയാണ് എന്നും സഭയുടെ മുതൽക്കൂട്ട്.

സഭാശുശ്രൂഷകരായ ഞങ്ങളെ ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്ഥാനപതികളായിട്ടാണ് പൗലോസ് അപ്പോസ്തോലൻ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. സ്ഥാനപതികൾ ക്രിസ്തുവിന് അനുരൂപരായിരിക്കണം. ദൈവവുമായി രമ്യതപ്പെടാതെ രമ്യതയുടെ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കാൻ ഞങ്ങൾക്ക് അവകാശമില്ല. എങ്കിലും ഞങ്ങളും എല്ലാ സഭാംഗങ്ങളെയുംപോലെ ദൈവവുമായി രമ്യതപ്പെടുവാൻ പരിശ്രമിക്കുന്ന ബലഹീനരായ മനുഷ്യരാണെന്നോർക്കണം. തെറ്റുകൾ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം എല്ലാവർക്കുമുണ്ട്. അതേസമയംതന്നെ ഞങ്ങളിൽ പാളിച്ചകൾ കാണുമ്പോൾ ഞങ്ങളെ നിശിതമായി വിമർശിക്കുകയും ദൈവത്തിൽനിന്ന് അകന്നുപോവുകയും ചെയ്യുന്നതിനുപകരം ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർഥിക്കുകയും ദൗത്യനിർവ്വഹണത്തിനായുള്ള ഞങ്ങളുടെ ആത്മാർത്ഥമായ പരിശ്രമങ്ങളുമായി സഹകരിക്കുകയുമാണ് വേണ്ടത്. സാത്താൻ പറഞ്ഞ വലിയ നുണയാൽ വഞ്ചിതരായി ദൈവത്തിൽനിന്ന് അകന്നുപോകാതിരിക്കാൻ നമുക്ക് ജാഗരൂകരായിരിക്കാം. ക്രിസ്തു പറഞ്ഞ വലിയ സത്യം വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ട് ദൈവവുമായുള്ള രമ്യതയിൽ നമുക്ക് മുന്നേറാം.

ഈ തപസ്സുകാലത്ത് പൗലോസ് അപ്പസ്തോലനെപ്പോലെ ഫ്രാൻസിസ് പാപ്പയോടൊപ്പം അവസാനം എനിക്കും നിങ്ങളോട് അഭ്യർത്ഥിക്കാനുള്ളതിതാണ്:

‘‘ഞങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്ഥാനപതികളാണ്
ഞങ്ങൾവഴി ദൈവം നിങ്ങളോട് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു
നിങ്ങൾ ദൈവത്തോട് രമ്യതപ്പെടുവിൻ

ഇതാണ് ക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൽ ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോട് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നത്’’.

ദൈവം നിങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ!

സ്നേഹത്തോടെ,

† സൂസപാക്യം എം.
തിരുവനന്തപുരം മെത്രാപ്പോലീത്ത

NB: ഈ ഇടയലേഖനം 2020 മാർച്ച് മാസം ഒന്നാം തീയതി ദിവ്യബലിമധ്യേ വായിച്ചു വിശദീകരിക്കേണ്ടതാണ്.